

[Energiministeren]

gasprojektet, men det helt overvejende billede er jo, at landets kommuner har besluttet sig for ikke at anvende tilslutningspligten. Ikke desto mindre føres en del af den offentlige debat om dette tema ud fra den forkerte forudsætning om det almindelige billede, og mange gode borgere i dette land går utvivlsomt i dag med den opfattelse, at de er underkastet tilslutningspligt, og vurderer også deres muligheder for valg af energiform derudfra, og det synes jeg man kan beklage.

Jeg tror, det ville tjene til god oplysning og til en bedre vurdering af de forskellige energiprojekter, hvis det klarlægges i højere grad. Det kan man bidrage til fra kommunernes side, og det vil jeg gerne opfordre til at man i højere grad gør. Der kan næsten ikke udøves for megen oplysningsvirksomhed med hensyn til, hvordan de faktiske forhold er, sådan at borgerne kan vurdere dels deres kommunalbestyrelses beslutninger, dels deres valgmuligheder på et realistisk grundlag.

Jeg ser af og til også annoncer og brochurer, som argumenterer bl.a. for tilslutning til vedvarende energiformer ud fra den forudsætning, at borgeren ellers vil blive tilsluttet eksempelvis naturgas. Det bruges ofte som et argument, og det er da rigtigt, at man kan undgå tilslutning dér, hvor der er tilslutningspligt, i tilfælde af, at man har visse energiformer, som er specificerede på særlig måde. Men jeg tager det igen som et udtryk for, at meget af diskussionen og utvivlsomt mange borgeres opfattelse af begrebet tilslutningspligt hviler på et andet billede end det, der er det faktiske, og det kan vi i fællesskab gøre noget for at få korrigeret.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Nu forstår jeg altså slet ikke, at ministeren kan have noget imod dette forslag.

Ministeren argumenterer med, at der stort set ikke er tilslutningspligt, og at befolkningen bliver fejlinformeret på dette område. Ja men hvis det er problemet, så følg dog fremskridtspartiets forslag! For så har det jo ingen som helst reel betydning, at man har tilslutningspligt. Det eneste, man kunne forestille sig – og det er der nok mange brugere og borgere der forestiller sig – er, at man pludselig vil anvende tilslutningspligten, hvis disse systemer økonomisk løber helt af spo-

ret. Men når jeg nu har ministerens ord for, at det altså er ganske unødvendigt at have den form for frygt i det danske samfund, ville det være mest logisk – og så var vi ude over hele denne her diskussion – at tilslutte sig fremskridtspartiets forslag.

Energiministeren (Enggaard):

Nu går hr. Maisted ganske vidt i sine konklusioner. Jeg synes, det er rigtigt at fastholde, at det ikke er det fremtrædende billede i danske kommuner, at der er tilslutningspligt, men i debatten vil man ofte opleve en fremstilling, som om det var tilfældet. Jeg synes, at alle parter i debatten skylder hensynet til den almindelige oplysning, at befolkningen kan tage stilling til problemet på det rigtige grundlag. Jeg ønsker meget, at det lokale selvstyre har en stærk placering – og det har jeg sagt i mit indlæg – men den omstændighed, at kun nogle få kommuner har benyttet sig af tilslutningspligten, er jo ikke ensbetydende med, at man derfor kan feje det af bordet og sige, at det er aldeles unødvendigt. Jeg mener, at vi skal give kommunalt selvstyre den plads, det fortjener, og lade kommunerne tage de beslutninger, som de ønsker, under ansvar over for de borgere, der senest fire år efter er i stand til at korrigere tingene i form af et kommunalvalg.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Jeg mener stadig væk, at ministeren blander tingene sammen. Der kan aldrig være tale om at skulle tage et særligt hensyn til den kommunale selvbestemmelse med hensyn til at indføre tvangsforanstaltninger over for den danske befolkning.

Der er ikke ét eneste fornuftigt argument for, at vi herinde fra centralt hold siger: nu indfører vi en række tvangsforanstaltninger i en lov af hensyn til den kommunale selvbestemmelse, sådan at kommunerne selv kan få lov til at bestemme, om de nu vil bruge de tvangsforanstaltninger. Der ligger en helt anden filosofi bagved, nemlig at hvis kommunerne og amtskommunerne ikke følger de centrale anvisninger og direktiver, kan man anvende disse tvangsforanstaltninger, og det kan man på trods af den kommunale selvbestemmelsesret – det fremgår tydeligt af loven.